

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างตลาด พฤติกรรมการแข่งขันด้านราคาและที่มิใช่ราคา และผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเม็ดพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2545-2547 โดยศึกษาจากบริษัทเม็ดพันธุ์ที่มีการดำเนินงานในลักษณะครบวงจร คือ ทำการผลิต การตลาด และมีการวิจัยและพัฒนาเม็ดพันธุ์เป็นของตนเอง ซึ่งมีอยู่ 10 บริษัท ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลปัจจุบันที่ได้จากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และผู้บริหารบริษัทเม็ดพันธุ์ทั้ง 10 บริษัท ได้รับความร่วมมือจากบริษัทเม็ดพันธุ์ 9 บริษัท จึงได้หาข้อมูลเพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านค้าตัวแทนจำหน่ายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท และอำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดของสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้าชนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(สกต.) ผู้จัดการสหกรณ์การเกษตรอำเภอเมืองชัยนาท ผู้จัดการสมาคมการค้าเม็ดพันธุ์ไทย ตลอดจนค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร สมาคมการค้าเม็ดพันธุ์ไทย กรมพัฒนาธุรกิจการค้าฯ ฯลฯ โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมีนาคม 2548-ธันวาคม 2549 และเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในเดือนเมษายน-พฤษภาคม 2550 เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์(หลังการสอบ)ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 โครงสร้างตลาด

โครงสร้างตลาดอุตสาหกรรมเม็ดพันธุ์ในประเทศไทยมิเคราะห์จากค่าการกระจายตัวของดัชนี CR_n ดัชนี HHI และดัชนี CCI โดยใช้ข้อมูลนับการเงินจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ ประกอบด้วยมูลค่าการจดทะเบียนลิขทรัพย์ถาวร และยอดขายของบริษัทเม็ดพันธุ์ทั้ง 10 ระหว่างพ.ศ. 2545-2547 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1.1.1 ค่าการกระจายตัว CR_n , HHI และ CCI ที่คำนวณได้

ค่าดัชนี CR_n (พิจารณาเฉพาะค่าเฉลี่ย CR_1, CR_2 และ CR_4 ดูตารางที่ 4.7 ประกอบ) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 47.26-78.90 ดัชนี HHI มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 และดัชนี CCI มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57

1.1.2 การเปรียบเทียบค่าการกระจายตัวทั้ง 3 ภัยเงย์ที่พิจารณาค่าการกระจายตัว
จากดัชนีทั้ง 3 เทียบภัยเงย์การพิจารณาให้ผลสอดคล้องกันว่า อุตสาหกรรม
นี้มีการกระจายอยู่ในระดับปานกลางไปทางค่อนข้างสูง แสดงว่ามีโครงสร้างตลาดอยู่ระหว่างตลาด
กึ่งแบ่งขั้นกึ่งผูกขาดค่อนไปทางตลาดผู้ขายน้อยราย

1.2 พฤติกรรมการแข่งขัน

พฤติกรรมการแข่งขันของอุตสาหกรรมเม็ดพันธุ์ในประเทศไทยศึกษาจากข้อมูล
 จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และการสืบค้นข้อมูล
 ทางอินเตอร์เน็ต สรุปผลการศึกษาพฤติกรรมการแข่งขันด้านราคา กับพฤติกรรมการแข่งขันด้านที่
 มิใช่ราคา ได้ดังนี้

1.2.1 พฤติกรรมการแข่งขันด้านราคา

บริษัทเม็ดพันธุ์ทุกบริษัทจะให้ส่วนลดคงกลาง หรือก็คือส่วนต่างระหว่าง
 ราคาขายส่งกับราคาขายปลีกหน้าร้าน ซึ่งส่วนลดแบบนี้ก็เป็นส่วนลดตามปกติของการจำหน่าย
 สินค้า สำหรับบริษัทอื่นที่บริษัทเม็ดพันธุ์ใช้ ได้แก่ ส่วนลดเงินสด ส่วนการลดราคาเม็ดพันธุ์กล่าว
 ได้ว่ามีลักษณะการใช้เฉพาะกิจ ก็คือเป็นการใช้ร่วมกับบริษัทอื่น เช่น การออกพื้นที่พนักงานประจำตัว
 โดยนำสินค้าของบริษัทไปจัดรายการ ซึ่งจะคิดราคาพิเศษต่ำกว่าราคาขายในท้องตลาด ความ
 แตกต่างของการลดราคасินค้าแบบนี้อยู่ที่สามารถควบคุมชนิด จำนวนสินค้า และระยะเวลาในการ
 จัดรายการ ได้ บริษัทเม็ดพันธุ์พืช โรงงานบริษัทจะลดราคาซึ่งถูกกฎหมายเพะปลูก บางบริษัทให้คูปอง
 ส่วนลดโดยตรงกับเกษตรกรผู้ซื้อ

1.2.2 พฤติกรรมการแข่งขันด้านที่มิใช่ราคา

บริษัทเม็ดพันธุ์ทุกบริษัทให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาเม็ดพันธุ์
 เป็นสำคัญทำให้เม็ดพันธุ์มีมาตรฐานเด่นแตกต่างกัน ซ่องทางการจัดจำหน่ายที่สำคัญ ก็คือ การจัดจำหน่าย
 ผ่านตัวแทนจำหน่าย และเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการตลาด การจัดทำเบลนด์ชาติ การออกแบบ
 พนักงาน-ประจำตัว การร่วมจัดนิทรรศการและงานเกษตรทั้งงานที่ทางการจัดขึ้น เช่น งานเกษตรที่
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดขึ้นในช่วงต้นปี และบริษัทจัดขึ้นเองเพื่อโชว์ผลผลิตของบริษัท เช่น
 งานเจียไต์เพร์ ของบริษัทเจียไต์ จังหวัดกาญจนบุรี เทศกาลดอกไม้บาน ณ สวนดอกไม้ข่อง
 บริษัทที เอส เอ จังหวัดเลย

1.2.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการแข่งขัน

จากผลการศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการแข่งขันของบริษัทเม็ดพันธุ์ให้
 ผลสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการแข่งขันด้านที่มิใช่ราคาเป็นสำคัญ

1.3 ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ วิเคราะห์จากความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทเมล็ดพันธุ์ โดยใช้ข้อมูลงบการเงินจากการพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ประกอบด้วยมูลค่าการขาดทุนเบี้ยน สินทรัพย์ดาวร และยอดขายของบริษัทเมล็ดพันธุ์ทั้ง 10 ระหว่างพ.ศ. 2545-2547 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

จากอัตรากำไรขั้นต้นและอัตรากำไรสุทธิ(คู่ตารางที่ 4.23 ประกอบ) ที่สอดคล้องกับอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมและอัตราผลตอบแทนการลงทุน(คู่ตารางที่ 4.24 ประกอบ) แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินของบริษัทเมล็ดพันธุ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

ขณะเดียวกันการขาดทุนของบางบริษัท และความหลากหลายของอัตราผลตอบแทนการลงทุนก็จะท่อนถึงระดับการแย่งชิงที่ผู้ประกอบการรายใหม่ต้องพิจารณาในการตัดสินใจเข้าสู่อุตสาหกรรมนี้ นอกเหนือจากความพร้อมด้านเงินทุน ความสามารถในการวิจัยและพัฒนา ความสามารถในการตลาดแข่งขันกับผู้ประกอบการรายเดิม

2. อภิปรายผล

2.1 โครงสร้างตลาด

จากการวิเคราะห์โครงสร้างตลาดอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ในประเทศไทย ธุรกิจเมล็ดพันธุ์ที่มีการดำเนินงานในลักษณะครบวงจร คือ ทำการผลิต การตลาด มีการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์เป็นของตนเอง มีจำนวนห้าสิบ 10 บริษัทด้วยกัน (จำนวนเท่ากับเมื่อครึ่งที่สถานบันทึกวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย(2531)ได้ทำวิจัยไว้) ผลการพิจารณาค่าการกระจายตัวของดัชนี CR_n ดัชนี HHI และดัชนี CCI ให้ค่าที่สอดคล้องกันว่าอุตสาหกรรมนี้มีการกระจายอยู่ในระดับปานกลางไปทางค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมนี้มีโครงสร้างตลาดอยู่ระหว่างตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาดค่อนไปทางตลาดผู้ขายนำอย่าง โดยเห็นว่าสาเหตุสำคัญการกระจายตัวของอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์เป็นผลมาจากการ

2.1.1 การวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์ที่มีความแตกต่างกัน ทำให้เมล็ดพันธุ์พืชแต่ละชนิดของแต่ละบริษัทมีจุดเด่นเฉพาะตัว

2.1.2 ความสามารถในการครอบครองส่วนแบ่งตลาดอันเนื่องมาจากการคุ้นเคยของเกษตรกรต่อเมล็ดพันธุ์ของบริษัท

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินธุรกิจ เมล็ดพันธุ์ในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพราะสภาพแวดล้อมของการเพาะปลูกแตกต่างไปจากอดีต ทำให้การเพาะปลูกแบบเดิม ๆ ที่เกษตรกรเคยทำมาไม่ได้ผล การวิจัยและพัฒนาทำให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีความเหมาะสมกับสภาพการเพาะปลูกในปัจจุบัน คือ ทนแล้ง ทนโกร ได้ผลผลิตมาก ผลผลิตมีคุณภาพ (เช่น มีรูปร่าง (ฟอร์ม) ดี สีสวย ความชื้นต่ำ) ช่วยลดความเสี่ยงในการลงทุนของเกษตรกรเมื่อเทียบ กับเมล็ดพันธุ์พื้นเมือง หรือเมล็ดพันธุ์ผสมเปิด เมื่อเกษตรกรเห็นผลจากการใช้เมล็ดพันธุ์ลูกผสมมี ความพึงพอใจเกิดขึ้น ทำให้เมล็ดพันธุ์ลูกผสมเข้ามาแทนที่เมล็ดพันธุ์ผสมเปิด สามารถรองรับส่วน แบ่งทางการตลาดเมล็ดพันธุ์ได้เกือบหมด ซึ่งเห็นได้ชัดในตลาดเมล็ดพันธุ์พืชไร่ เช่น เมล็ดพันธุ์ ข้าวโพด ขณะที่บริษัทเมล็ดพันธุ์ที่มีการวิจัยและพัฒนาในประเทศไทยมีเพียง 10 บริษัท ดังนั้น บริษัทเมล็ดพันธุ์ทั้ง 10 จึงสามารถครอบคลุมส่วนแบ่งตลาดเมล็ดพันธุ์ลูกผสมดังกล่าวได้เกือบ ทั้งหมด

เมื่อพิจารณาข้อมูลด้านลงทุนของบริษัทเมล็ดพันธุ์(ตารางที่ 4.1) จะเห็นว่า ส่วนใหญ่เป็นบริษัทข้ามชาติที่มีการพัฒนาแล้ว มีความเจริญด้านเทคโนโลยีสูง เช่น สาธารณรัฐเชก เนเธอร์แลนด์ฯลฯ และมีความพร้อมด้านเงินทุน ไม่มีปัญหาในการเข้าถึงเทคโนโลยีในการวิจัย และพัฒนา นอกจานนี้บริษัทข้ามชาติเหล่านี้ เช่น กรณีบริษัทอนชาน โต้ ยังร่วมมือรือซื้อกิจการที่ เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจเมล็ดพันธุ์ในประเทศไทย ฯ ทำให้มีความเข้มแข็งในการทำตลาดยิ่งขึ้น จาก การติดตามข่าวสารในเวดวงอุตสาหกรรมนี้จะท่อนให้เห็นถึงอิทธิพล(การแทรกแซง)ทางการเมือง ของบริษัทเหล่านี้ไม่ใช้มีในระดับประเทศเท่านั้นแต่เป็นระดับระหว่างประเทศและนานาประเทศ ที่เดียว

2.2 พฤติกรรมการแบ่งขัน

การศึกษาพฤติกรรมการแบ่งขันของบริษัทเมล็ดพันธุ์ให้ผลสรุปได้ว่า บริษัท เมล็ดพันธุ์ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการแบ่งขันด้านที่มิใช่ราคาเป็นสำคัญ โดยทั้ง 10 บริษัทจะให้ ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนามาเมล็ดพันธุ์ให้ตรงกับความต้องการของตลาด ซึ่งเมล็ดพันธุ์ของแต่ ละบริษัทมีจุดเด่นแตกต่างกัน เห็นได้ชัดในเมล็ดพันธุ์พืชไร่ และความแตกต่างกันของพื้นที่ เพาะปลูกพื้น ไร่ ในประเทศไทย ทำให้เกษตรกรมีการเจาะจงเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ ซึ่งมีผลต่อการ ครอบคลุมส่วนแบ่งทางการตลาดของบริษัทเมล็ดพันธุ์ทั้ง 10 ดังนั้นจึงเห็นว่าบริษัทเมล็ดพันธุ์ไม่ จำเป็นต้องแบ่งขันด้านราคา สามารถใช้วิธีอื่นในการแบ่งขันได้ ซึ่งส่งผลที่ดีกว่าในการทำตลาดทั้ง ในระยะสั้นและระยะยาว เช่น การโฆษณา การแจกตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ การจัดทำแปลงสาธิต การ ออกใบอนุญาตดำเนินการประกอบเกษตรฯ ฯลฯ

2.3 ผลการดำเนินงาน

การศึกษาผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเม็ดพันธุ์น้ำสูตรปั้นได้ว่า บริษัท เม็ดพันธุ์ส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับผลการศึกษาผลตอบแทนด้านการลงทุนผลิตเม็ดพันธุ์ในงานวิจัยของนิตยา ดุลยสิต(2528) จากข้อมูลที่นำมาศึกษา เห็นว่า การที่ประเทศไทยมีบริษัทเม็ดพันธุ์ที่มีการวิจัยและพัฒนาเพียง 10 บริษัท สามารถครอบครองส่วนแบ่งตลาดเม็ดพันธุ์สูงถึง 80% ได้เกือบทั้งหมด ทำให้เกิดความคุ้มค่าจากการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักร เทคโนโลยี ตลอดจนทรัพยากรถีน ฯ และหาก บริษัทเม็ดพันธุ์เหล่านี้จะประสบ(มีอ)ข้อมูลกันในการกำหนดราคาขายเม็ดพันธุ์ที่ไม่ใช่เรื่องยาก เกษตรกรชั้น(ตกที่นั่ง)ต้องยอมรับราคาขายที่บริษัทเม็ดพันธุ์กำหนดขึ้น แม้จะเคยมีผู้ร้องเรียนเรื่อง น้ำกับหน่วยงานทางการเกษตรของรัฐบาล ซึ่งผู้บริหารบริษัทเม็ดพันธุ์ได้ทำหนังสือชี้แจงด้านทุน และผลตอบแทนที่เกษตรกรจะได้รับจากการใช้เม็ดพันธุ์ของบริษัท เรื่องกีจิบานไป ส่วนหนึ่งผู้วิจัย เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้มีนโยบายในการแก้ปัญหาเรื่องน้ำอย่างจริงจัง อาจจะเป็นเพราะเมื่อข้าราชการ ระดับสูงในหน่วยงานทางการเกษตรของรัฐบาลเกณฑ์ผลแล้วมักจะไปเป็นที่ปรึกษาให้กับบริษัท เหล่านี้ เพราะข้าราชการเหล่านี้จะมีข้อมูลทางการเกษตรและเครือข่าย(Connection)ทางการเมือง อันจะเอื้อประโยชน์ต่อบริษัทเม็ดพันธุ์ที่เป็นได้

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมเม็ดพันธุ์เป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญต่อการพัฒนาภาค การเกษตร และมีผลต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรม ขนส่ง อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ฯลฯ การจะจัดการของอุตสาหกรรมเม็ดพันธุ์จึงมีผลต่อการเติบโต ของภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกี่ยวน้ำอย่างดังกล่าว ข้อมูลจากการสำรวจ และการสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่และผู้บริหารบริษัทเม็ดพันธุ์ และผู้จัดการสมาคมการค้าเม็ดพันธุ์ไทยได้กล่าวถึงปัญหา ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจเม็ดพันธุ์ ได้แก่ การขาดทุน คือ การขายเม็ดพันธุ์พ่อ-แม่ ไปขาย(เม็ด)พันธุ์สำหรับน้ำย่อย ปัญหาเม็ดพันธุ์พ่อ คือ การถูกละเมิดสิทธิ์ในตราสินค้าและหรือ เม็ดพันธุ์ทั้งพ่อและพี่สาว ทำให้กระทบต่อชื่อเสียงของบริษัทเม็ดพันธุ์ และสร้างความ ปั่นป่วนด้านราคาขายเม็ดพันธุ์ในตลาด เกษตรกรเองก็ได้รับผลกระทบด้านรายได้และการลงทุน จากการใช้เม็ดพันธุ์ปลอมที่ไม่มีคุณภาพด้วยเช่นกัน ข้อมูลจากการค้นคว้าเพิ่มเติมประเมินความ เสียหายจากเม็ดพันธุ์ปลอมสร้างความสูญเสียแก่บริษัทเม็ดพันธุ์ปีละ ไม่น้อย เช่น พืชตระกูลแตง ตระกูลพริก มะเขือ ได้รับความเสียหายประมาณปีละ 300 ล้านบาท ทำให้เกษตรกรสูญเสียผลผลิต กิดเป็นมูลค่ากว่า 70,000 ล้านบาท ขณะที่เม็ดพันธุ์ข้าวโพดໄร์ และข้าวโพดฝักอ่อนถูกปลอมมาก ถึงปีละ 3-5 พันตัน กิดเป็นมูลค่าประมาณปีละ 300 ล้านบาทเช่นกัน ซึ่งเม็ดพันธุ์เหล่านี้จะให้ผลผลิตเฉลี่ยต่ำกว่าพันธุ์แท้ของบริษัทประมาณร้อยละ 10-15 นั่นหมายความว่าเกษตรกรจะสูญเสีย

ผลผลิตประมาณปีละ 1-2 แสนตัน ขณะที่ปัญหาเดียวกันนี้ก็ได้สร้างความเสียหายต่อประเทศไทยอีกด้วยจากการขุดและการขุดล้ำชานการผลิตเมล็ดพันธุ์จากประเทศไทยไปยังประเทศอื่นแทน นอกจากจะก่อให้เกิดความสูญเสียรายได้แก่เกษตรกรที่รับซื้อผลิตเมล็ดพันธุ์ และประเทศไทยจากการค้าเมล็ดพันธุ์ระหว่างประเทศแล้วยังทำลายโอกาสที่ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการผลิตและกระจายเมล็ดพันธุ์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้หมดไปด้วย ที่ผ่านมาหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กองคุ้มครองพันธุ์พืช สำนักควบคุมพืชและวัสดุกรเเกษตร กรมวิชาการ เกษตร กรมทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยพืช บริษัทเมล็ดพันธุ์ สมาคมการค้าเมล็ดพันธุ์ไทย และสมาคมเมล็ดพันธุ์แห่งประเทศไทยฯ ได้พยายามผลักดันให้มีการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเน้นความสำคัญไปที่เรื่องกฎหมาย ทั้งในส่วนของป้องกันและปราบปราม คือ การทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการ ในป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์เมล็ดพันธุ์ ตรวจสอบค่า ตราสินค้า การตรวจสอบเมล็ดพันธุ์ปลอม การเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อเอาผิดกับผู้ที่กระทำการ และความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชนในการดูแลผลประโยชน์ร่วมกัน

นอกจากนี้ยังพบว่ามีอีกปัญหานึงที่เมืองไม่ส่งผลกระทบในปัจจุบัน แต่ควรที่ภาครัฐและเอกชนจะได้เตรียมการไว้คือ ปัญหาการขาดแคลนนักปรับปรุงพันธุ์พืชรุ่นใหม่ในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า เพราะนักปรับปรุงพันธุ์พืชต้องได้ว่าเป็นสมองหลักในการวิจัยและพัฒนา เป็นปัจจัยสำคัญต่อความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมนี้โดยตรง ข้อมูลจากการสำรวจพ.ศ. 2547 โดยรองศาสตราจารย์ ดร.สันนิ จอกลอย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กล่าวถึงจำนวนนักปรับปรุงพันธุ์พืชในประเทศไทยมีประมาณ 200 กว่าคน ส่วนใหญ่มีอายุใกล้วัยเกษียณแล้ว ขณะที่ความนิยมศึกษาต่อ ด้านนี้ของนักศึกษาลดลง จึงเห็นว่าในระยะสั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสถาบันการศึกษาควรจัดการฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่แล้วสำหรับผู้ที่มีคุณวุฒิต่ำ ส่วนในระยะยาวควรวางแผนผลิตบุคลากรด้านนี้ ขณะเดียวกันควรได้มีการศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความนิยมในการศึกษาต่อด้านนี้ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาเช่นนี้ในระยะยาวต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลงานวิจัยไปใช้

ภาคเอกชนและภาครัฐบาลสามารถนำผลการวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ร่วมกับข้อมูลที่หน่วยงานมีอยู่ประกอบการตัดสินใจหรือวางแผนแนวทางในการกำหนดนโยบายเพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ได้ดังนี้

3.1.1 แนวทางสำหรับภาคเอกชน

1) ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเข้ามาดำเนินธุรกิจ ใช้พิจารณาวางแนวทางในการดำเนินธุรกิจในด้านต่าง ๆ เช่น การผลิต การตลาด การแข่งขัน การป้องกันปัญหา(ที่จะเกิดขึ้น) ไว้ล่วงหน้า ฯลฯ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับโครงสร้างตลาด พฤติกรรมการแข่งขัน และผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมนี้

2) ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจอยู่แล้วสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับพฤติกรรมธุรกิจ หรือวางแผนยุทธ์การตลาดให้สอดคล้องเหมาะสมกับโครงสร้างตลาด พฤติกรรมการแข่งขัน และผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมนี้

3) ผู้ประกอบการหรือเจ้าของสายพันธุ์ควรศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพันธุ์พืช และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อดำเนินการจดทะเบียนคุ้มครองเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นขึ้น รวมทั้งจดทะเบียนคุ้มครองตราสินค้าที่บริษัทใช้ในการทำตลาดด้วย

4) ภาคเอกชนควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งสามารถดำเนินการผ่านสมาคมทางวิชาชีพ เช่น สมาคมการค้าเมล็ดพันธุ์ไทย ซึ่งบริษัทเมล็ดพันธุ์ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกอยู่แล้ว โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีการเสริมแรงจูงใจให้เอกชนมีการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรม ด้วยความเสมอภาค และคำนึงถึงสังคมส่วนรวมในการดำเนินธุรกิจด้วย

3.1.2 แนวทางสำหรับภาครัฐบาล

1) ใช้เป็นแนวทางในการควบคุมและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมนี้สอดคล้องเหมาะสมกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีพฤติกรรมและความคุณระดับการแข่งขันให้เป็นธรรมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ประกอบการ คู่แข่งขัน และตัวเกณฑ์การเอง

2) ควรสนับสนุนให้เกิดการคิดค้นพัฒนาเทคโนโลยี เครื่องมือ-อุปกรณ์ สำหรับใช้ในการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์ในประเทศไทย โดยมีมาตรการจูงใจให้เกิดการพัฒนาอย่างเหมาะสม ซึ่งนอกจากจะช่วยลดการนำเข้าแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้คนไทยสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมอันจะเป็นเทคนิคในการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ของไทยเองที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของประเทศไทย

3) ควรสนับสนุนให้หน่วยงานด้านการเกษตร เช่น สถาบันวิจัยพืชไร่ มีการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถนำผลการวิจัยไปต่อยอดได้ และยังเป็นศูนย์รวมความรู้ทางวิชาการด้านการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์ และสามารถใช้เป็นที่ถ่ายทอดความรู้และเป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักปรับปรุงพันธุ์รุ่นใหม่

4) ภาครัฐควรสนับสนุนให้หน่วยงานในการขยายพันธุ์พืชของรัฐ เช่น ศูนย์ขยายพันธุ์พืชทำการขยายพันธุ์พืชออกจำหน่าย เพื่อเป็นทางเลือกของเกษตรกร และผู้ประกอบการรายย่อยในการเข้าถึงเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ ในราคาน้ำดื่มสูงเกินไป และยังสามารถใช้เป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักปรับปรุงพันธุ์รุ่นใหม่

5) ภาครัฐควรสนับสนุนให้ธุรกิจเมล็ดพันธุ์ของคนไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้น และมีมาตรการส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการรายย่อยให้สามารถแปรรูปและดำเนินธุรกิจเมล็ดพันธุ์ให้เกิดความเป็นธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่หรือรายย่อย

6) ภาครัฐควรวางแผนแนวทางในการผลิตบุคลากรที่มีความสามารถให้เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมนี้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

7) ภาครัฐควรพิจารณาแก้ไขกฎหมายที่เป็นปัญหา และหารือออกกฎหมายที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น เกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อย ประเทศชาติไม่ใช่คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ของบริษัทเมล็ดพันธุ์เท่านั้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการแปรรูปและมิใช่ราคากลางของบริษัทเมล็ดพันธุ์โดยการสำรวจจากคนกลาง หรือตัวแทนจำหน่ายรายใหญ่ประกอบการสำรวจข้อมูลจากผู้ประกอบการ ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการแปรรูปของอุตสาหกรรมนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2.2 การศึกษาผลการดำเนินงานควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายตัวกับอัตรากำไรของอุตสาหกรรมนี้

3.2.3 ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสามารถลดอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้

3.2.4 งานวิจัยในสาขาอื่น เช่น นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ประเด็นที่น่าศึกษาคือผลกระทบต่อกฎหมายจากการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช หรือศึกษากลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงจากกฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช เป็นต้น งานวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การเกษตรที่น่าศึกษา เช่น เรื่องเกี่ยวกับพืชตัดแต่งพันธุกรรม เป็นต้น